

San Francisco tálibjai

Kategória: [2019. augusztus](#)

Írta: Serge Halimi

Le kell-e rombolni egy amerikai kommunista festőnek a New Deal által finanszírozott falfestményeit ahhoz, hogy valóban „ellenálljunk” az amerikai rasszizmusnak?

A kérdés azért is tűnik abszurdnak, mert a *Life of Washington*, Victor Arnautoff tizenhárom elemből álló műveinek együttese, amelyet egyes kaliforniai „ellenállók” elítélnek, tartalmilag egyértelműen antirasszista, és a saját korában forradalmi mű volt. Összességében százötven m²-es felületen ítéli el az amerikai alkotmány alapító atyáinak, így George Washingtonnak is, álszenten hirdetett értékeit.

Mindezek ellenére San Francisco Iskolabizottsága június 25-én egyhangúlag megszavazta az 1936-os megnyitása óta a George Washington Gimnázium falait díszítő tizenhárom falfestmény letörlését. Victor Arnautoff messze nem tisztelgett az Egyesült Államok első elnöke előtt, mint azt az iskola névválasztása sugallná, hanem volt bátorsága rabszolgatartóként és az indiánok kipusztítására indított első háborúk felbujtójaként ábrázolni az elnököt. Nem Donald Trump egyik rasszista és dühös tweet-üzenete követelte az amerikai alapítómítoszt a történelmi valósággal helyettesítő mű megsemmisítését, amelyet egy kommunista freskófestő tervezett meg, aki az életét a Szovjetunióban fejezte be. Donald Trump legfőbb ellenségei játszották el, helyette, az inkvizíció szerepét.

San Francisco Iskolabizottságának döntését egy tizenhárom tagú „agytröszt és akciócsoport” magyarázta meg. „Arnautoff képeinek sorsa megpecsételődött – állították nagy nyugodtan, mivel – dicsőítette a rabszolgatartást, a népirtást, a gyarmatosítást, hirdette a fehér felsőbbiséget (vagyis hogy a protestáns gyarmatosítók isteni feladata volt „civilizálni” az amerikai kontinenst), az elnyomást stb”.

Ez az értelmezés elfogadhatatlan: a szocialista realizmus hagyománya, amelyből Victor Arnautoff merített, kétséget sem hagy a jóindulatú félreértelmezésre. Tehát a döntéshez más, elfogadhatóbb, bár legalább annyira aggasztó magyarázatot is be kellett mutatni. A *Life of Washington* festménycsoport egyik képe egy a gyarmatosítók által megölt indiánt is ábrázol, ami úgy tűnik, „sokkolja a diákokat és a közösség tagjait”. Hát akkor döntésre van szükség: emlékeztetni kell-e a rabszolgaságra és a népirtásra, vagy el kell felejtetni? Mert hogyan lehet azt biztosítani, hogy egy művész, ha egy ország történeleméből merít, soha ne zavarja a „közösség tagjait”, akiknek egyébként ezer más, valóságos és elképzelt alkalommal is, naponta, szembe kell nézniük brutális jelenetekkel. Pablo Picasso *Guernica* vagy Francisco de Goya *Madrid védőinek kivégzése* szintén erőszakos és sokkoló művek.

Mostanáig a San Franciscó-i vita főleg az amerikai baloldalnak azt a szárnyát mozgatta meg, amely képes az identitás kérdéseit a végletekig kiélelni. De figyelembe véve, hogy az erény lovagjainak már sikerült néhány esztelen rögeszméjüket sikeresen exportálni, hát figyelmeztetünk mindenkit...

Fordította: Morva Judit

-
-
-

[neoliberalizmus](#)

[usa](#)

[kultúra](#)